

νας σκηναί, κάλαμος ἄλλος γὰ τὰς περιγράψῃ ἀδυνατεῖ. » Ὁ δὲ Φάρος τῆς Ὀθρυος, διχαστυρόμενος κατὰ τῶν ἐν Φθιώτιδι πρυττομένων ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ, ἀποκαλεῖ αὐτὸν ἀρειμάριον· ἀλλ' ἀφοῦ εἶναι ἀρειμάριος, δὲν εὐρίσκει δὲ προστασίαν παρὰ τῆς ἐξουσίας, διὰ τί δὲν λαμβάνει τὰ ὄπλα κατὰ τῶν κακουργούντων;

Καὶ ταῦτα μὲν ἀληθῶς φρικώδη· ἀλλ' οὐχ ἦττον φρικώδη καὶ τὰ περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως δύο δήμων τῆς Κυπαρισσίας ἐκτραγωδούμενα ὑπὸ τῆς Παλιγγυρεσίας. Ἀπορίας δὲ ἕξιον εἶναι ὅτι οὐ μόνον ἡμεῖς οὐδέποτε ἤκούσαμεν περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι γεννηθέντες καὶ ἀνατραφέντες ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι καὶ πολλάκις διακίησαντες αὐτήν, ἠγνόουν ταῦτα ἄχρι ἐσχάτων.

Ἴδου ἡ περὶ τούτου περικοπή·

« Πρέπει γὰρ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῶν δύο δήμων Δορείου καὶ Αὐλιῶρος καὶ ἰδίως τοῦ χωρίου Σουλμῆ διὰ τὰ κρίνη. Οὗτοι εἶναι ἀχρεϊότεροι καὶ κακουργότεροι τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἰνδῶν καὶ πλέον φρικαλέοι τῶν Δροῦσων. Ὁμιλοῦν τὴν ἀλθαρικὴν λέγονται χριστιανοί, ἀλλὰ δὲν πρεσβεύουν τίποτε, οὐδ' ἔχουν ἰδέαν περὶ θρησκείας δοξάζουν τὸ κακοποιῶν πνεῦμα, ἦτοι τὸν διάβολον, καὶ κάμνουν τελετὰς καὶ θυσίας ὑπὲρ αὐτοῦ. Συνέρχονται εἰς προσδιωρισμένην θέσιν δις τοῦ ἔτους, καὶ πρὶν φάγουν ἐξάγουν μερίδιον τοῦ διαβόλου ἐν τεμάχιον κριάτος, αἶνον καὶ ἄρτον, καὶ παρακαλοῦν αὐτὸν γὰ τὰ δεχθῆ καὶ γὰ τοῦς προστατεύῃ. Τὰ ἀγαθήματα ταῦτα κρεμοῦν εἰς τὰ δένδρα ἀφ' ὅπου ὁ ἱερεὺς λάβρα τὰ λαμβάνει· δεχόμενος τὸ πρόσωπον τοῦ διαβόλου. Ἀνταλλάσσουν εἰς γυναῖκας τὰς ἀδελφάς των καὶ ὁ πατήρ πολλακίς λαμβάνει τὴν γυναῖκα τοῦ υἱοῦ του. Ἡ ἐκκλησία δὲν ἀγαγῶρίζει τοιαῦτα συνεικία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀδιαφορεῖ, ἀρκεῖ ὅτι τὸ συγχωρεῖ ὁ ἱερεὺς, πρὸς δὲν δίδουν μερίδιον ἐκ τῶν κλεπτομένων ζώων τὰ ὅποια δένουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καθιέρωσαν ἀγνώστους ἀγίους, τὴν δὲ ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἀφιέρωσαν εἰς δόξαν ἀγίου Ρουσαλλοῦ (μὴ ὑπάρχοντος)· καταλύουν τὴν μεγάλην παρασκευὴν καὶ τὸ μέγα σάββατον, μεταλαμβάνουν δὲ ὡς ἀκολούθως· φορεῖουν ἔγκυρον κόνα καὶ μεταποιοῦν εἰς κόριν τὰ ἔμβρυα· κατὰ δὲ τὸ πάσχα ἀναμιγνύουν αὐτὴν μεθ' ὕδατος ἐντός τῶν ἀγγείων τῶν σκύλων (κορίτα) καὶ ἐξ αὐτῆς σκύ-

πιοτερες πίνουν κυνηδόν, διὰ γὰρ μὴ τοῦς πιάνη ὁ ἀφορισμός καὶ τὰ δικαστήρια. Τοιαῦτη εἶναι ἡ μετάληψις τῶν βαρβάρων τούτων, ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀμνηχανεῖ καὶ φρίττει. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μετέρχονται τὸ ληστρικὸν ἐπάγγελμα καὶ οὐδέποτε ἐργάζονται κατὰ τὸ 1832 καὶ 1834 ἐγύμνωσαν τὴν πόλιν Κυπαρισσίας καὶ διήρπασαν τὸ χρήματα τοῦ δημοσίου. . . . Ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον π. ε. ἐδόθησαν ἀγαφανθὸν εἰς τὸ ληστρικὸν ἐπάγγελμα. Αἱ ὁδοὶ ἐρήμωσαν καὶ ἡ συγχωριότης πολλὰ χωρία ἐλεηλυθήθησαν· οἰκίαι ἐπερπολήθησαν, καὶ παρθέοι ἀπήχθησαν· ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐδωκεν προσοχήν. »

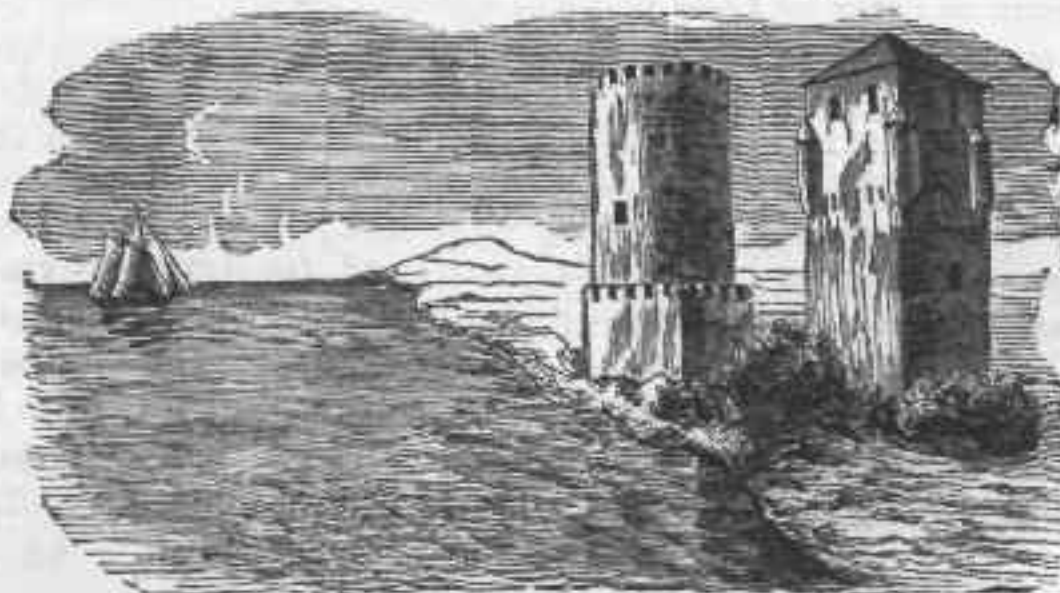
Ἡ Συνέλευσις ἐπανελθοῦσα εἰς τὸ περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἰδιαιτέρων ἐγγράφων τοῦ πρώην βασιλέως ζήτημα, ἀπεφάσισε νὰ ἀνοιχθῆ ὑπὸ εἰκοσάμελους ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένης διὰ κλήρου· ἀλλ' οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων, ὡς καὶ ὁ τῆς Δανίας, ἔγραψαν κατακρίναντες τὴν ἀπόφασιν. Καὶ ὁ μὲν τῆς Ἀγγλίας εἶπεν ὅτι ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγγράφων τούτων εἶναι « παραβίασις ἀρχῶν ἱερῶν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ὅτι ἀντιβίνει εἰς τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν εἰς ἄλλους ὀφειλομένην δικαιοσύνην καὶ καταδικαστέα ὑπὸ τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς κοινῆς γνώμης. » Ὁ δὲ τῆς Γαλλίας διαμαρτύρεται κατὰ τῆς πράξεως ὡς οἰκτροῦς καὶ περιφρονοῦσης ὅσα σέβονται οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ δὲ τοῦ τῆς Ρωσίας δὲν ἐδημοσιεύθη. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τί δωρεὰν ἐξευτελιζέται ἡ πατρίς, προκαλουμένης ἄνευ ἀνάγκης τῆς ἐπεμβάσεως καὶ τῆς περιφρονήσεως τῶν ξένων. Καὶ τὰ πάθη ἔχουσιν ὄρια.

Ὁ Βασιλεὺς, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἐκ Πετροπόλεως μετέβη εἰς Γερμανίαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βέλγιον καὶ Ἀγγλίαν· τὴν ὥραν δὲ καθ' ἣν γράφομεν πιθανὸν νὰ εὐρίσκηται ἐν Γαλλίᾳ· ὥστε ἡ εὐτυχὴς αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας κάθοδος δὲν θέλει ἀργοπορήσει.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 324 φυλλαδίῳ λογογρίφου.
Γέρας, Δέρας, Κέρας, Πέρας, Τέρας.

— 000 —

ΓΡΙΦΟΣ.

N ΚΑ (δὶς)
ΚΑ (δὶς)
ΚΑ (δὶς)